

linger, der vistnok, naar Rigsdagen skal tage sin Beslutning, ere temmelig mange, men som, naar der tages Hensyn til Statsrevisionens Beretning, ere af et temmelig ubesentligt Omfang. Jeg er ikke istand til at see, at denne Bestemmelse kan udøve nogen væsentlig Indflydelse paa Statsrevisionens Arbejde, som det maa fremgaae efter den forelagte Betænkning. — Den ærede Ordfører udtalte fremdeles, at, saavidt han erindrede, var den Bestemmelse, at Statsrevisionen skulde ansøre, hvilke Specialregnskaber den havde gennemgaaet, optaget efter de tidligere Regler for Statsrevisionens Arbejde. Dersom min Hukommelse ikke meget bebrager mig, er det ikke Tilfældet; denne Bestemmelse — jeg tør næsten sige det med afgjort Visshed — er ny og har aldrig staaet der før. Jeg lægger endeel Vægt paa, at denne Bestemmelse ikke kommer til at staae der, fordi den efter min Overbeviisning vil bringe Statsrevisionen i en falsk Stilling. Skal Statsrevisionen ansøre, hvilke Detailregnskaber den har gennemgaaet, eller selv blot hvilke Detailregnskaber den har benyttet, kommer den til at give det Udseende af, at den er istand til virkelig at foretage Noget af Betydning med Hensyn til Detailregnskaberne, og det kan Statsrevisionen ikke gjøre. Det er en Feil, at Statsrevisionen ikke kan det, deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Ordfører, og det er en Feil, man maa søge at afhjælpe ved en Regnskabsret. Der er en Feil ved den administrative Revision, og det er den, at den staaer under det vedkommende Ministerium, og at Ministeriets Resolutioner for den træde istedetfor Finantslovens Bevillinger. Der er en Feil ved Statsrevisionen, nemlig den, at den ikke kan udstrække sin Haand over den hele Detail og derfor i mange Tilfælde kan være udsat for, at hvad man leverer den som Regnskab, ikke i de yderste Enkeltheder svarer til de virkelige Forhold. Her er altsaa to Mangler, som skulle afhjælpes, og det maa skee enten derved, at man gjør Generaldecisionerne til Statsrevisorer eller omvendt. Naturligviis maa der foregaae flere Forandringer, men jeg nævner kun dette som Hovedtrækket. Indtil en saadan Forandring er foregaaet, maa man slaae sig til Ro med, hvad man har, maa man holde sig klart

for Die, at Adskillelsen mellem den administrative Revision og Statsrevisionen bestaaer, og at man ikke kan komme ud over den uden ved en ny organisk Lov. — Til hvad det ærede Medlem for 2den Kreds (Høst) i sit sidste Foredrag yttede om den Stilling, som vedkommende Ministerium vilde komme til at indtage overfor Statsrevisionens Betænkning, skal jeg kun tillade mig at bemærke, at der altid vil være et Baand paa Statsrevisionen med Hensyn til enhver Indstilling, som den gjør til Rigsdagen. Statsrevisionen kan nemlig være overbeviist om, at Rigsdagen ikke eensidigt vil stille sig paa dens Standpunkt. Den har Erfaringer nok i saa Henseende. Rigsdagen vil kræve tilstrækkelig Oplysning om Spørgsmaalene, inden den tager sine Beslutninger, og Statsrevisionen vil derfor være bunden til at forberede Sagen, inden den kommer til at forelægge Rigsdagen saaledes, at en Afgjørelse af denne kan træffes. Mere tror jeg ikke, at der behøves. Deraf vil Følgen blive, at Statsrevisionen i ethvert tvivlsomt Tilfælde, selv om den ellers ikke vilde det, vil være nødsaget til at søge de fornødne Oplysninger hos vedkommende Ministerium, inden den forelægger Sagen for Rigsdagen.

Ordføreren: Jeg tør ikke stole paa min Hukommelse i den Grad, at jeg tør bestemt modsigte, hvad den ærede sidste Taler nu sagde, at det er noget Nyt, naar man i nærværende Forslag omtaler Specialregnskaberne. Imidlertid vil det jo i Mellemtiden, inden denne Sag kommer til 2den Behandling, kunne oplyses, om det dog ikke skulde være Tilfældet, at det ærede Medlems Hukommelse slaaer ham noget feil i saa Henseende, eller om det er min Hukommelse, der slaaer mig feil. — Jeg skal endnu kun tilføie en Bemærkning. Den ærede sidste Taler sagde, at han ikke troede, at der vilde være Noget vundet ved, at Statsrevisionen herefter ikke skal gjøre Indstillinger med Hensyn til de Punkter, hvor der ikke er nogen virkelig Uoverensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab, der bør foranledige en Beslutning af Rigsdagen. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at Statsrevisionens Arbejde ikke vil blive betydeligt ind-